

Ми матері собі не вибираєм

Микола Руденко

Ми матері собі не вибираєм —
Стареньку, вбогу маєш берегти.
На землях тих, які вважають раєм,
Прийти у світ чомусь не здужав ти.

Там народився, де дідівське слово
Вельможний хтось холопським охрестив.
І тільки небо високоголове
Твоїм пісням нашіптує мотив.

Припавши вухом до річок і суші,
Воно вслухається в думки незлі.
І марять душі, непокірні душі,
Прийдешнім раєм на оцій землі.